Dansul magicianului (II)

On Aprilie 13, 2010

Menține-te la înălțimea propriilor tale performanțe, sporind cât mai mult acea parte a potențialului tău de a fi superior celorlalți și propriei tale ființe.

Pașii încep să zboare pe ritmurile melodiei. Demonstrând că este o fire slabă și stângace, Diego reușește să iasă din vizorul nemilosului colonel Huerta, făcându-l să creadă că el este cel care conduce dansul, urmându-i ritmul și lăsându-l să ia inițiativa. Apoi, dovedind în chip indiscutabil o măiestrie psihologică exemplară, își îmbracă persoana cu un fel de aură magică, sporindu-și autoritatea prin sugestia misterului. Devine: Zorro.

Învești mântat tot numai în negru ca un erou al lui Alexandre Dumas, și ascunzându-și chipul în spatele unei măști, el își călăuzește pașii spre alt gen de dans, un dans care magnetizează mulțimile de oameni, un dans plin de pasiune, rapid și fascinant, interpretat cu mișcări largi, pline de eleganță, cu înălțări și coborâri, cu ruperi de ritm, un dans care se caracterizează prin forță și agilitate, care crește tensiunea în rândul spectatorilor și-i scoate în evidență caracterul puternic.

Câtă vâlvă, cât entuziasm frenetic. Credința în magia personalității sale, în puterea sa de vrajă, devine pentru oameni un fel de izbândă, o binecuvântare, iar el însuși e privit ca un sfânt, salvatorul mult așteptat. Când el, Zorro, își face apariția, oamenii, plini de recunoștință, cu mândrie și respect, își întrerup toate activitățile numai pentru a admira spectacolul oferit de acesta. Nimeni, nicicând n-a obținut un succes atât de rapid și de senzațional. Toată lumea se pune în unanimitate, cu hotărâre, de partea salvatorului ei.

Leadership: Poți să dai un sens mai profund acțiunilor tale, acceptând faptul că imaginea altcuiva reprezintă mai mult decât abilitățile tale?

Numai un singur om privește de departe cu neclintită neîncredere toată această agitație magică: colonelul Huerta. Cine este Zorro? Cine este această fantomă primejdioasă? Cine are curajul să lumineze mintea oamenilor? Ce-l mână pe acest salvator, smuls din patul său asemeni unui înger înaripat, deasupra tuturor primejdiilor? Dar – cruntă fatalitate ! Zorro este chiar guvernatorul, bufonul cel trist și însingurat, mistuit mereu de propria sa neputință de a-și manifesta voința.

Cuprins de furie la aflarea adevărului, nerăbdător cum sunt oamenii mânați doar de propriile interese, Huerta încearcă să-l omoare pe Zorro pentru a-și dovedi odată pentru totdeauna supremația. Spectacolul se desfășoară sub privirile tuturor localnicilor. Acest ultim dans, în care forțele binelui se luptă cu forțele răului, va decide învingătorul. Lupta se încinge. Şi în final binele triumfă.

A da un sens mai profund acțiunilor tale, odată parcurse toate etapele evaluării rezultatelor obținute anterior, înseamnă să introduci o diferențiere sub aspectul experiențelor emoționale între ipoteza recurgerii la o identitate fictivă de om faimos și cea a utilizării frauduloase a identității aparținând altei persoanei, doar pentru a-ți construi o imagine de sine pozitivă.

Leadershipul tău pendulează în mod negativ între explorarea potențialului de a fi superior și confruntarea cu tine însuți?

A arunca înainte un întreg arsenal de mișcări, tehnici, poziții, într-o reprezentație

excepțională de dans și teatru, spre a obține cele mai bune rezultate, dezvăluie atât defectul care te poate ruina (dependența de a fi în prim plan), cât și calitatea care te poate îmbogăți (dependența de a te simți valoros).

Leadershipul este afectat în mod negativ de prestanța ta atunci când evenimentele de tip determinism devin incontrolabile, te iau pe nepregătite și trebuie să te lași copleșit de faptul că ceea ce te poate opri din avântul tău nu e altceva decât teama de „ce ar putea spune ceilalți" dacă ar afla cine ești cu adevărat.

Dacă nu vrei ca leadershipul să penduleze în mod negativ între explorarea potențialului de a fi superior și confruntarea cu tine însuți, atunci personalizează-ți călăuza interioară prin ruperea legăturii dintre sinele superior și cel inferior. Primul te ridică dar te și coboară, al doilea nu admite decât rațiunea și nu îți asigură participarea la spectacolul promovării valorii proprii.

E o certitudine. Fără a avea un susținător de mare calibru, de pildă puterea de a te împotrivi unei autorități care refuză să se alinieze convingerilor tale, actul în sine - dansul printre fortărețele atenției, printre scopuri și obiective greu de atins, printre obligații și prestații blindate de o valoare măreață, nu vei putea deveni decât un facilitator al accederii spre singurătatea înălțimilor.

Totuși, improvizând propriile legi de construcție a scenei de spectacol, pe pașii de dans ai aparențelor și efectelor de umbră, de care te faci direct răspunzător, vei putea să-ți asiguri o protecție împotriva propriilor tale slăbiciuni.

Leadership: Dorința de a da un Zoom devenirii tale vine din sfera reprezentărilor călăuzitoare de tipul principiilor restrictive, chiar și în condiții de "vizibilitate scăzută"?

Leadershipul este un dans care nu se execută în doi oameni aflați pe aceeași poziție de dușmani. Doi lideri nu pot dansa împreună același vals, în același spectacol, și totodată să iasă amândoi pe locul întâi. Unul trebuie să piardă, trebuie să fie descalificat. Prin urmare, cu cât stilul de „dans" al unuia este mai performant, cu cât își execută mai bine pașii, cu atât este mai bun, cu atât are mai mulți susținători și mai mulți admiratori, în detrimentul celuilalt, mai slab.

Leadershipul este o competiție în care fiecare om puternic vrea să ajungă pe locul întâi. Ca să dai o temelie trainică puterii tale, trebuie să-ți ascunzi intențiile și să intuiești următorul pas al oponentului tău. Încearcă să întrevezi de departe obstacolele, construiește-ți o strategie foarte bună și folosește-te, ca un înțelept, de avantajul timpului.

Vizibilitatea Scăzută, din multitudinea variantelor care favorizează apariția situațiilor neprevăzute, are ca element declanșator promovarea ta în lume sub o altă identitate, pentru a înlesni o integrabilitate sporită a impactului intervențiilor tale în viețile altora. Ea se prezintă sub următoarea formula: "Fii întotdeauna la vedere, fără să-ți afișezi statutul de putere și autoritate."

Singura cale de a învinge un adversar viclean, este să fii mult mai viclean ca el. Asta este realitatea pe care trebuie să o accepți: în leadership ori ești puternic, ori ești slab. Iar a fi puternic înseamnă să te folosești atât de forță cât și de vicleșug, indiferent că ești de partea Binelui sau a Răului.

Însă, principiile sunt mai puternice decât intrigile, răsturnările de situație, manevrele de diversiune sau jocurile de putere. Așa încât, va trebui să analizezi factorii care înlesnesc

producerea unui răspuns în sensul mesajului pe care-l scoți în lume, vizavi de ceea ce vrei să întreprinzi într-un context de tipul: "Nu te lăsa prins de forma și aparențele unei provocări".

Adevărata menire pe care trebuie să ți-o asumi este o căutare a sensului faptelor trăite și al evenimentelor care te obligă la promovarea unei imagini reale și corecte despre tine, prin intermediul unor situații în care te simți valoros.

Concluzie: Ca lider înțelept trebuie să întrezărești partea nevăzuta și neștiută a lucrurilor, respectiv a adversarilor. Nu întotdeauna ce este vizibil etalat în ochii tuturor constituie realitatea. Există întotdeauna elemente bine ascunse pe care trebuie să le afli, acestea constituind de cele mai multe ori asul din propria-ți mânecă.

Ca să-ți crești potențialul de lider la maximul, mai întâi asigură-i imunitate. Cum? Creând un "dans" de leadership cât mai special și cât mai reușit !

* Notă: Zorro (1975)

Source: https://neculaifantanaru.com/dansul-magicianului-II.html